

J. A. Hansen: Jeg anseer det for aldeles ligegyldigt, om der i § 1 staaer Candidaten eller Stilleren, og da der nu engang staaer det Første og ikke det Sidste, vil jeg fraraade at gaae ind paa det foreliggende Endringsforslag.

O. Müller: Jeg er aldeles enig med den sidste ærede Taler i, at der ikke er noget Væsentligt vundet ved den foreslaaede Forandring; jeg indseer ikke rettere, end at de Grunde, som under de foregaaende Forhandlinger ere blevne anførte mod § 1, ogsaa lade sig gjøre gjældende mod denne Paragraph.

Hvad angaaer de øvrige Paragrapher i deres Hæelhed, vil den ærede Forsamling erindre, at dette Forslag er blevet til i det Udvalg, som blev nedsat angaaende Valgbrevenes Prøvelse. Vi fandt Allesammen, at det havde noget Misligt ved sig, at man først, naar man kom sammen for at undersøge Valgbrevene, skulde indhente Oplysninger. Marsagen, hvorfor jeg ikke deeltog i at stille dette Forslag, var især den, at jeg fandt, at man kun paa en meget ufuldkommen Maade naaede Målet, idet det nemlig først er, naar man her kommer sammen, at Protesterne indløbe og skeddne Mangler paaanes; men i de fleste Tilfælde er en Udskrift af Valgprotokollen ikke tilstrækkelig til at oplyse det, hvorpaa det egentlig kommer an. Det er forhen fremhævet, at disse Oplysninger kunne erhverves ad administrativt Veie, og den ærede Indenrigsminister har jo allerede udfærdiget et Circulaire desangaaende; Resultatet er altsaa det, at man ved en Lov som denne kun ufuldkommen opnaaer det, som man egentlig vil, og at det Selve Samme lader sig gjøre ad administrativt Veie; og at det er gjort. Jeg troer derfor, at vi ved at vedtage denne Lov ville udsætte os for, at man udenfor denne Sal deri vil see en for vidt dreven Iver for at fremkomme med nye Love.

Tscherning: Ja, det maa man finde sig i. Hvad angaaer det stillede Endringsforslag, da er jo det eneste Spørgsmaal det: Dersom Candidaten er fraværende, skal man saa kunne nægte, at der bliver saadanne Tilidsmænd bragte frem for Protocollen? Jeg

for min Part vil indbømme, at jeg troer ikke, at man kan gjøre det. Jeg antager, at Stilleren her staaer som et Udtryk for den Forandring, der kan gøres af Candidaten eller paa Candidatens Vegne; men kan der i saa Henseende være nogen Tvivl, saa er det ganske vist, at det er meget bedre, at der staaer „Stilleren“, thi han maa være tilstede, hvorimod Candidaten kan være fraværende.

Zahle: Jeg troer ikke, at den Grund, der blev anført mod mit Forslag af en æret Rigsdagsmand her ligeoverfor (J. A. Hansen), var fyldestgjørende; thi den Omstændighed, at det blev vedtaget ved 2den Behandling, at der skal staae Candidaterne, kan ikke være afgjørende. Naar man kan ombytte Noget med stor Letthed, som ikke er godt, med Noget, som er bedre, saa troer jeg, at man skal gribe Leiligheden dertil. Man vil see, at jeg ved Redactionen af mit Forslag har søgt at raade Bod paa forskellige Mangler, som findes i det forhen vedtagne. I mit forrige Foredrag har jeg allerede paapeget een Mangel, og jeg har desuden foretaget saadanne Forandringer, at jeg haaber at faae Alle dem paa min Side, der ikke ønske at ombytte danske Ord med fremmede; jeg har saaledes foreslaaet, at Ordet „Localiteter“ ombyttes med „stedlige Forhold“. Ligeledes har jeg i Begyndelsen af mit Forslag sat det som en Regel, at der skal søges tilveiebragt et frit, almindeligt Tilsyn med den navnlig Afstemning, medens det derimod i Paragraphen, som den er affattet, falder ind som en Incidentbemærkning. Hvad den sidste ærede Taler har omtalt, er, saa forekommer det mig, saa afgjørende, at man ikke let maa kunne betænke sig paa, hvad man skal vælge i dette Tilfælde.

J. A. Hansen: Om min Grund var tilfredsstillende for den ærede Rigsdagsmand eller ikke, skal jeg ikke kunne afgjøre, men saa meget er vist, at den er fuldkommen tilfredsstillende for mig. — Naar han i dette Tilfælde har paaaldt Danskheden, saa ligger jo deri en stor Stykke; dog vil jeg kun bede de ærede Medlemmer ikke at mistænke os for mindre danske, som ikke stemme for dette Forslag.